

— Не е чудно че съмъ павикъмъ на куче лаянъ като играишъ съ тебес, рече Салустий.

— Мълчане! извика Главкъ, като зе единъ триантафиль отъ коншицата на една цвѣтопродавка тамъ близу.

— Триантафильтъ е бѣлъгъ на мълчането, пое Салустий, но азъ го аресвамъ само на вечерята; знаешъ ли че Диомедъ дава тъзи недѣла великолѣпна вечеря? призовани ли си?

— Тъзи сутринъ прїехъ призовката.

— И азъ, рече Салустий, като истегли отъ пояса си четирижълень папиръ. Намѣрвамъ забѣлѣжено че вечерята са наченва единъ часъ преди обыкновенското време, и предполагамъ че пригответие ще бѫде раскошно.

— Той е богатъ като Крезъ, забѣлѣжи Клодий; расписътъ на єсътъята е подълъгъ отъ епопея.

— Да идни ли на баня? попита Главкъ, часътъ е когато са мыѣкътъ избранитѣ. Тамъ ще намѣримъ вашиго Фулвия, който ще ни прочете послѣдната си ода.

— Като прїехъ предложенето, младытъ момци отидохъ на баня. Общественитѣ бани служахъ за бѣднитѣ, защото сѣкій богатъ домъ си имаше и банята; но человѣци отъ разны съсловія гледахъ на тѣхъ като на едно отъ най любимиytъ развлечения, дѣто са събирахъ да са разговарятъ предадени на сладчайшата онзи лѣнотъ толкози пріятна на народы безгрижни и веселы. Банитѣ на Помпей са отличавахъ безъ сумнѣніе отъ пространитѣ и великолѣпни бани на Римъ и по кроежа и по зодчеството. Освѣнъ туй сѫществуваше една разлика въ туй отношение помежду банитѣ на сѣкій градъ на държавата, която разбѣрква ума на стариаритѣ, като че зодчеството и обичаите на преминклитѣ епохи не представяхъ съкогы своеоправни пѣкои особенности. Влѣзе слѣдователно дружината на младытъ момци чрезъ първия портикъ, който водеше къмъ храма на Фуртуна, и намѣрихъ предъ входа на банята единъ прислужникъ, който сѣдѣше предъ двѣ складкчета, отъ които едното съдържаше парытѣ а другото билетытѣ за входа въ банята. Хора отъ разны съсловія сѣдахъ на столове покрай стѣнитѣ, а други по поржкъ на лѣкаритѣ са разхождахъ насамъ нататъкъ, като са спирахъ нѣкога предъ многочисленитѣ обѣвленія и образы, които извѣстявахъ на публиката театрални представления, игри или продажби. Но най важенъ предметъ за общото любопытство и разговоры бѣше обѣвленіето за цирка и сѣкій новъ посѣтителъ са обсаждаше отъ множество хора, които желаяхъ да са научатъда: ли за щастietо на Помпей има нѣкои